

De wereld buiten je voordeur

Contextual integrity bij slimme deurbellen

Matt ter Steege, 9932003

matttersteege@gmail.com

Universiteit Utrecht

Utrecht, Nederland

1 Introductie

We leven in een tijd waarin zoveel mogelijk onderdelen van iemands leven aan het internet gekoppeld (kunnen) worden. Zo ook je eigen voordeur: de opkomst van zogenaamde videodeurbellen, zoals deurbellen van Ring of Eufy, is een steeds bekender gezicht in de wijken van Nederland. Het plus- (en tevens ook min-)punt van deze producten is dat elke (verdachte) beweging die de deurbel detecteert, wordt opgenomen en doorgestuurd naar de eigenaar. Mogelijke inbrekers worden afgeschrikt door het idee dat ze op video staan bij een inbraakpoging en dat zorgt bij veel mensen voor een veilig gevoel, maar dit heeft ook een keerzijde. De postbode die je krantje komt bezorgen, maar ook voorbijrijdende auto's, burens die een ommetje maken of kinderen die langsfietsen worden ook opgenomen, terwijl dit niet de doelgroep is waarvoor (of waartegen) deze deurbel ontworpen is. Dit roept de vraag op:

Hoe beïnvloedt het constant filmen van slimme deurbellen de privacy van burens en voorbijgangers?

Deze vraag sluit nauw aan bij het concept contextual integrity van Helen Nissenbaum, waarin iemand zo goed mogelijk in zijn of haar persoonlijke vrijheid gelaten wordt en data alleen in een passende context gedeeld mag worden. Videodeurbellen doorbreken deze verwachte informatiestromen, want waar voorbijgangers normaal anoniem over straat liepen, worden zij nu onbewust onderdeel van een digitaal surveillancesysteem.

1.1 Theoretisch kader

(Nissenbaum, 2009) Schreef al over een door haar ontwikkeld privacy theorie: **Contextual integrity**. Dit schreef zij in haar boek *Privacy In Context: Technology, Policy, and the Integrity of Social Life*.

- Privacy wordt gewaarborgd door passende informatiestromen.
- Passende informatiestromen zijn stromen die voldoen aan contextuele informatienormen.
- Contextuele informatienormen verwijzen naar vijf onafhankelijke parameters: betrokkene, afzender, ontvanger, informatietype en transmissie-principe.
- Concepties van privacy zijn gebaseerd op ethische overwegingen die in de loop der tijd evolueren.

Nissenbaum stelt dat privacy en wat acceptabel is om te delen af hangt van de situatie waarin men op dat moment leeft. Een voorbeeld hiervan is dat het (doorgaans vaak) niet gewenst is om je medische dossier met Jan en alleman te delen, echter met een dokter of huisarts is dit natuurlijk wel wenselijk. Hier komt contextuele integriteit goed naar boven. Want gebaseerd op de situatie deel je

(of wil je) wel of niet bepaalde data met bepaalde entiteiten en deze entiteiten deze data ook niet doorgeven aan andere waarvoor de data niet nodig is.

Dit wijkt af van het "traditionele" denkbeeld, oftewel *control over information* waarin een individu zelf zijn data beheert en kiest of data wel of niet gedeeld wordt. Dit is veel meer individu-gecentreerd en contextuele integriteit is meer (je raadt het al) context-gecentreerd.

1.2 Relevantie

Videodeurbellen zijn dus nauw verbonden met het concept contextuele integriteit. Voor eigen veiligheid (of gemoedsrust) schaffen steeds meer mensen een videodeurbel aan, dit gaat echter ten koste van de privacy van voorbijgangers, burens en andere die toevallig langs een huis met een videodeurbel lopen. Daarom wordt in dit onderzoek gekeken naar of de waarde in veiligheidsgevoel opweegt tegen het ongevraagd (en passief) filmen van voorbijgangers en dergelijke.

2 Methode

Dit onderzoek is een kwantitatief onderzoek om de vragen rondom de contextuele integriteit en privacy en Slimme (video) deurbellen te beantwoorden. Hiervoor is uitsluitend literatuuronderzoek gedaan. Er zijn veel verschillende bronnen geraadpleegd, dit is grotendeels via Google Scholar gedaan. Hierbij zijn verschillende zoektermen gebruikt zoals: Slimme deurbel, Ring (video)deurbel, Smart deurbel, Privacy video deurbel.

De gebruikte bronnen zijn afkomstig uit wetenschappelijke publicaties en tijdschriften. Zo vormt het werk van Nissenbaum (2009) een theoretisch fundament op het gebied van privacy en contextual integrity. Artikelen van Shaffer (2021) en Tabassum Lipford (2023) bouwen daarop voort met recente analyses van smart home-privacy en gebruikerscontrole, gepubliceerd in peer-reviewed journals.

Daarnaast bieden studies van Liu (2021), Lalitha et al. (2019) en Chaudhari et al. (2020) een technisch perspectief op slimme deurbellen, waarbij veiligheid en functionaliteit empirisch worden onderzocht. Tot slot leveren Selinger Durant (2022) en Kelly (2023) kritische beschouwingen over Amazon's Ring en de maatschappelijke gevolgen van consumentgestuurde surveillance. Samen bieden deze bronnen een goed gebalanceerde mix van theoretische, technische en ethische invalshoeken, afkomstig uit betrouwbare en actuele academische contexten.

3 Beschouwing van literatuur

3.1

(Moh et al., 2023) heeft een onderzoek gedaan naar ongeautoriseerd gebruik van smart home devices. Dit is gedaan door middel 2 enquêtes die zijn uitgevoerd in de Verenigde Staten. Deze eerste, open enquête was bedoeld om een breed beeld te krijgen van soorten misbruik en persoonlijke ervaringen met slimme apparaten. Deelnemers kregen open vragen over situaties waarin apparaten onverwacht gedrag vertoonden, iemand anders hun apparaat gebruikte, of zij zelf dat bij een ander deden.

De tweede enquête gebruikte gesloten meerkeuzevragen om te meten hoe vaak de misbruikscenario's uit Survey 1 voorkwamen. Deelnemers gaven aan of zij in de afgelopen vijf jaar zo'n situatie hadden meegemaakt of zelf hadden veroorzaakt. Bij sommige scenario's volgden extra vragen over toestemming (expliciet, impliciet of geen) en apparaattypes.

Aangezien niet alle gevonden data relevant is voor dit onderzoek (omdat het apparaat type, of het misbruik niet relevant is) wordt er alleen gekeken naar het apparaatype "smart cameras" gedeelte. Er wordt in het onderzoek van Moh et al. naar 10 verschillende categorieën gekeken, maar 3 van die categorieën zijn voor dit onderzoek daadwerkelijk nuttig, de rest is dus buiten beschouwing gelaten. In Tabel 1 is de opsomming van de 3 categorieën die wél nuttig waren. Deze categorieën zijn: Monitor activiteiten, data leakage trigger unwanted behavior (van links naar rechts respectievelijk).

Zijn gemonitord:

Expliciet	Impliciet	Geen toestemming
$11 + 0 + 0 = 11$	$11 + 0 + 4 = 15$	$5 + 2 + 5 = 12$

Hebben gemonitord:

Expliciet	Impliciet	Geen toestemming
$10 + 1 + 0 = 11$	$2 + 1 + 4 = 7$	$1 + 0 + 2 = 3$

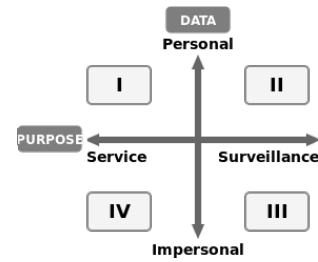
Tabel 1: Aantal mensen die zijn gemonitord of hebben gemonitord op basis van toestemmingstype (Moh et al., 2023)

3.2

(Van Zoonen, 2016) stelt dat data in een privacy framework (Figuur 1) opgedeeld kan worden. Deze is opgedeeld in 2 assen, de y-as geeft aan of data wel/niet persoonlijk is, de x-as geeft aan of data gebruikt wordt voor helpen of monitoren.

In het tweede kwadrant (II) gaat over het verzamelen van data om vervolgens te gebruiken voor monitoren. Dit gaat over persoonlijke data die de overheid verzamelt om mensen in de gaten te houden (denk aan politiedata, of beelden van beveiligingscamera's). Het gaat dus om zeer persoonlijke en gevoelige informatie, en mensen ervaren dat ook zo.

Precies daardoor ligt dit onderwerp onder een vergrootglas. Er is veel kritiek op hoe zulke data worden gebruikt voor toezicht en controle. Bijvoorbeeld: de burgemeester van Nice kreeg in 2008 een "Big Brother Award" omdat hij de stad vol hing met camera's.

Figuur 1: Privacy framework (nagemaakt van Van Zoonen, 2016)

Dresden kreeg diezelfde prijs in 2012 voor het volgen van mobiele telefoons tijdens een demonstratie.

Echter zit hier ook een keerpunt aan, het ligt namelijk aan de huidige tijd en situatie of mensen het een probleem vinden om gemonitord te worden. Zo wordt geschreven: "Acceptance of the US government monitoring personal communications was high in the immediate aftermath of the 9/11 attacks but declined after about half a year." (Van Zoonen, 2016, p. 474)

Het derde kwadrant (III) gaat over data die niet direct aan één persoon gekoppeld zijn, maar wél worden gebruikt om gedrag of situaties te controleren. Denk aan verkeersstromen of drukte op stations of evenementen. Op het eerste gezicht lijkt dat onschuldig, want het gaat niet om individuen, maar om groepen, patronen, cijfers.

Steden gebruiken zulke "anonieme" data vaak om beleid te maken. Rotterdam heeft bijvoorbeeld een systeem waarin allerlei data worden samengevoegd (van politiedata tot economische cijfers) om te zien waar problemen dreigen te ontstaan. Zo kan men "risicowijken" aanwijzen of voorspellen waar criminaliteit waarschijnlijk zal oplaaien¹.

Maar ook hier zit een gevaar, want hoe meer je die datasets koppelt, hoe makkelijker het wordt om tóch individuele mensen te herkennen, dan verandert zogenaamd anonieme data ineens in persoonlijke data. Daardoor ontstaat wantrouwen wat kan leiden burgers en organisaties vrezen dat zulke systemen vooroordelen versterken of leiden tot discriminerende controle, zoals in de VS al vaak is gebeurd.

3.3

(Shaffer, 2021) In augustus 2019 sloot Ring een samenwerking met de LBPD², waarmee de politie via de app *Neighbors* toegang kreeg tot videobeelden van Ring-deurbellen. Bewoners kunnen via deze app beelden delen van verdachte activiteiten in hun buurt. Officieel is dat volledig vrijwillig, maar in de praktijk voelt het voor velen als een sluiproute naar een samenleving waarin iedereen elkaar in de gaten houdt.

De reacties op deze samenwerking zijn gemengd. Sommigen zien het als een logische stap in het bestrijden van criminaliteit, want het is niet heel anders dan het opvragen van beelden bij winkels of

¹Ookwel predictive policing genoemd

²Long Beach Police Department

bedrijven. Anderen ervaren het juist als een zorgelijke ontwikkeling, als een vorm van burgerlijke surveillance waarbij politie en een (groot) technologiebedrijf samen steeds dieper doordringen in de privésfeer.

Wat het ongemak versterkt, is dat niet alleen de politie, maar ook Amazon (het moederbedrijf van Ring) toegang heeft tot deze beelden. Veel bewoners gaven aan dat ze de politie op zich vertrouwen, maar Amazon veel minder. “Wat doen ze met die data?” is een veelgehoorde vraag. De vrees is dat commerciële belangen en veiligheidsdoelen door elkaar gaan lopen.

Uiteindelijk draait de discussie niet om de camera’s zelf, maar om macht en controle: wie kijkt er mee, en wie bepaalt wat er met die beelden gebeurt?

3.4

(Liu, 2021)

3.5

(Lalitha et al., 2019) Dit onderzoek is eigenlijk een beetje eng. Hoe maak je eenvoudig zelf een videodeurbel om jouw veiligheid(sgevoel) te vergroten. Het is de onderzoekers gelukt om met behulp van een Raspberry Pi 3³, een bewegingssensor en een goedkoop cameraatje een surveillance systeem te maken. Als er dan beweging wordt gedetecteerd wordt er automatisch een video opgenomen en opgeslagen in de cloud, krijgt de eigenaar van de computer een melding, wordt er een Email gestuurd met de desbetreffende beelden én krijgt de gebruiker nog een SMS’je.

Maar waar de onderzoekers spreken over “veiligheid” en “gemak”, lijkt wel heel erg op het idee dat elk huis een klein surveillancesysteem moet worden. Alles (van je voordeur tot je telefoon) is onderdeel van een netwerk dat jou observeert, bewaart, en waarschuwt.

In de paper staat dat het systeem “ook privacy biedt”, omdat beelden enkel worden gemaaild naar de geregistreerde gebruiker. Echter, tegelijk wordt alles naar de cloud gestuurd (alsof dat geen paradox is). Beelden van gezichten, bewegingen, tijdstippen worden allemaal opgeslagen, ergens, door iets.

Ook bieden ze een stappenplan dat (voor iedereen die kabels kan aansluiten) goed te volgen is en volledig is uitgeschreven. Het wordt dus extreem makkelijk gemaakt om je eigen buurt in de gaten te houden.

3.6

(Selinger & Durant, 2022) gebruiken Amazon’s *Ring-ecosysteem*⁴ als voorbeeld van hoe consumententechnologie ons sociale leven langzaam maar zeker kan veranderen. vanuit Amazon is het een belofte van veiligheid, maar langzamerhand leidt dit tot een samenleving waarin iedereen elkaar in de gaten houdt. “Amazon drafts social media content and press statements, and provides templates, all designed to help the police [...] make persuasive requests for surveillance data.” (Selinger and Durant, 2022, p. 98) Hun conclusie is duidelijk: Ring is geen neutraal hulpmiddel dat je beter kunt reguleren, maar dat het politieke technologie is en Amazon heeft er

bewust voor gekozen om de grenzen van privacy op te rekken. Bewaken wordt gepresenteerd als zorgzaamheid, en dataverzameling als vriendelijkheid onder burens. Ondertussen vervagen de grenzen tussen bedrijf en staat, en verdwijnt privacy stilletjes naar de achtergrond.

Het argument leunt op drie belangrijke ideeën:

- **Langdon Winner** — sommige technologieën zijn van zichzelf politiek; ze leggen machtsverhoudingen vast in hoe ze werken.
- **Alan Dafoe** — technologie stuurt de wereld niet met zekerheid, maar wél met grote waarschijnlijkheid; ze beïnvloedt de richting waarin dingen gaan.
- **De glijdende helling** — als bepaalde voorwaarden eenmaal aanwezig zijn, versterkt surveillance zichzelf; het stopt niet meer.

Probleem	Beschrijving
Centralisatie	Amazon verzamelt alle data en beslist wat ermee gebeurt – bedrijfsbelangen en staatsbelangen vloeien samen.
Uitsluiting / “Wie hoort hier?”	Bewaking stimuleert etnische en sociale profilering: wie “past” er wel of niet in de buurt?
Schijninstemming	Mensen lijken toestemming te geven, maar door machtsverschillen en sociale druk is die instemming leeg.
RoboCop-effect	De politie krijgt toegang tot beelden van burgers, waardoor een privaat bewakingsstelsel ontstaat.
Vervaging tussen bedrijf en politie	Amazon levert kant-en-klare PR-teksten aan de politie – ze schrijven feitelijk mee aan publieke communicatie.
Technologische laksheid	Onduidelijke regels en weinig toezicht zorgen ervoor dat misbruik makkelijk blijft gebeuren.
Panopticon-effect	Goedkope camera’s overal maken het normaal om burens in de gaten te houden en elkaar te corrigeren.

Tabel 2: Tabel van de zeven sociale problemen

Selinger and Durant laten zien hoe al deze problemen elkaar versterken. Bedrijfswinsten, angst voor criminaliteit, slimme marketing (“voel je veilig, wees een goede buur”) en etnische vooroordelen werken allemaal als motoren in hetzelfde systeem. Samen vormen ze een vicieuze cirkel die het steeds moeilijker maakt om de uitbreiding van surveillance tegen te houden.

Als dit doorgaat, leidt het tot:

- Surveillance als normaal onderdeel van huis en buurt.
- Meer macht voor de politie, via prive datastromen.
- Grotere ongelijkheid, omdat kwetsbare groepen vaker worden bekeken of verdacht.
- Minder democratische controle, want niemand houdt toezicht op wat er precies gebeurt.

Het eindoordeel is nogal kritisch. Amazon Ring is een voorbeeld van een technologie die niet te veranderen is. De problemen zitten ingebakken in hoe het werkt en in de logica eromheen. Volgens Selinger and Durant helpt geen privacyinstelling of toestemmingsformulier meer. Sommige technologieën, zeggen ze, zouden gewoon niet moeten bestaan.

3.7

(Kelly, 2023)

3.8

(Chaudhari et al., 2020)

3.9

(Tabassum & Lipford, 2023)

³Een minicomputer van +/- €40,-

⁴deurbelcamera's, de Neighbors-app en samenwerkingen met de politie

4 Conclusie

Duidelijk antwoord op je onderzoeksvraag. Trek de lijn terug naar contextual integrity: veiligheid en privacy staan niet los van elkaar, maar de balans verschuift zodra technologie te veel buiten de intended context gaat. (max 1 pagina)

References

- Chaudhari, U., Gilbale, S., Bhosale, G., Chavan, N., & Wakhare, P. (2020). Smart doorbell security system using iot. *International Conference on Sciences and Technology*, (4228).
- Kelly, K. (2023). The ring video doorbell and the entry of amazon into the smart home: Implications for consumer-initiated surveillance. *Journal of Consumer Policy*, 46(1), 95–104.
- Lalitha, R., Kavitha, K., Rao, N., Mounika, G. R., & Sandhya, V. (2019). Smart surveillance with smart doorbell. *Int. J. Innovative Technol. Explor. Eng.(IJITEE)*, 8(8), 1841.
- Liu, X. (2021). Ethical hacking of a smart video doorbell.
- Moh, P., Datta, P., Warford, N., Bates, A., Malkin, N., & Mazurek, M. L. (2023). Characterizing everyday misuse of smart home devices. *2023 IEEE Symposium on Security and Privacy (SP)*, 2835–2849.
- Nissenbaum, H. (2009). Privacy in context: Technology, policy, and the integrity of social life. In *Privacy in context*. Stanford University Press.
- Selinger, E., & Durant, D. (2022). Amazon's ring: Surveillance as a slippery slope service. *Science as culture*, 31(1), 92–106.
- Shaffer, G. (2021). Applying a contextual integrity framework to privacy policies for smart technologies. *Journal of Information Policy*, 11, 243–247.
- Tabassum, M., & Lipford, H. (2023). Exploring privacy implications of awareness and control mechanisms in smart home devices. *Proceedings on Privacy Enhancing Technologies*.
- Van Zoonen, L. (2016). Privacy concerns in smart cities. *Government Information Quarterly*, 33(3), 472–480.